

The Hindu Organ

VOL X. } JAFFNA. WEDNESDAY
50. முத்தும் } JANUARY 18, 1899

{ இந்துசாதனம். }

கலைகள் 1000. { NO. 11
ஏஞ்சல் உதவிகள் 100. { 100 ரூபாய்

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பார்த்துக்கொருமுறை புதன்விழைகளிற் பிரசரிக்கப்படும்.

TO OUR SUBSCRIBERS.

We would earnestly entreat all our subscribers in arrears, to remit their dues at once. Although the paper was prized as low as possible, and any surplus income from it was to be devoted towards a noble cause, we regret very much to have to complain that owing to the remissness of our subscribers, we have not been able to carry out even the necessary reforms in the paper. Still we hope that better times are in store for us, and that all our subscribers would promptly pay up their arrears and subscribe to the proposed new series of the Hindu Organ.

The Manager

SUBSCRIBE
TO
THE HINDU ORGAN
ENGLISH WEEKLY
AND
TAMIL FORTNIGHTLY
EDITIONS

TO BE
PUBLISHED SHORTLY

All surplus income from the paper will be devoted to further the Educational work of the Sabha.

FOR PATRONS

Rs. Cts.

Jaffna Town per annum	10-00	and upwards
Outstations and India	11-00	do
Straits Settlements	12-00	do

Fortnightly Tamil and weekly English, editions of the *Hindu Organ* will be sent free to patrons for one year.

FOR SUBSCRIBERS.

Tam. Ed. Eng. Ed: Both Ed:
Rs-Cts. Rs-Cts. Rs-Cts.

Jaffna Town per annum	1-50	3-00	4-00
Outstations and India	2-00	4-00	5-50
Straits Settlement	2-25	4-50	6-25

The Manager

THE FOLLOWING GENTLEMEN
HAVE BECOME PATRONS
TO THE HINDU ORGAN.

Mr.		Rs Cts
V. Casippillai	... Procter	... Jaffna... 20/00
E. T. M. Pasupathy Chettiar (Landed Proprietor)	... Jaffna...	15/00
R. S. Superamaniam (Stamp Vender)	... Jaffna...	10/00
R. Arulampalam... (Clerk Kachcheri)	... Jaffna...	10/00
S. Sivagurunather... (Landed Proprietor)	... Jaffna...	10/00
P. Carthigasne... (Tamil Editor H. O.)	... Jaffna...	10/00
S. Visnappah (Registrar) Tellipalai		10/00
K. Mudr. Navaratnam... (Landed Proprietor)	... Jaffna...	10/00
A Friend...	...	10/00

POST OFFICE NOTICE.

The catamaran mail service between Kankesanturai and Point Calimere will

cease temporarily from the 10th proximo until further notice owing to the prevalence of Plague in India.

Correspondence for India will be forwarded via Colombo, Tuticorin.

F. W. VANE
Asst: Postmaster General
Postmaster General's Office
Colombo, 31st December 1898

NOTICE.

On Wednesday the 1st day of February 1899 commencing at 2 P.M. we shall sell by public auction to be held at Mr. Nagalingam's house opposite to his late residence in the Main Street in the Town of Jaffna, the following property belonging to the estate of Mr. Nagalingam

1. A coconut Estate situated at Kaitadi called Kularupiddi in extent 200 Lachams containing coconut trees partly bearing.

2. An allotment of land situated at Kaitadi called Navatkulikkarai in extent 3A - 2R - 1P. suitable for paddy cultivation.

3. A house and compound situated at Kanakesanturai.

4. A house and premises situated at Main Street of the Town of Jaffna opposite to the residence of the late Mr. Nagalingam.

5. A piece of paddy field situated at Vannarpanni West called Mootaiyinanvalavu and other parcels in extent 71 Lachams of Paddy culture.

6. A coconut estate situated at Palavi in Kachchay called Vellarikachchi in extent 26 acres more than half of which is planted with coconuts and the remaining portion is fit for tobacco cultivation,

V. CASIPPILLAI
S VELUPPILLAI
Executors.

14th December 1898

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY, JANUARY 18, 1899

HINDUISM AT PRESENT.

Everywhere throughout the East there is a revival of learning and literature, and the work of rescuing the glory of the Oriental religions from the forgotten past, is going on apace. In India, Burmah, Siam, Annam, Japan, and even in China, which, though distracted by internal quarrels and squabbles brought about by Christian Russia, Germany, and France, sent a representative to the Parliament of Religions, the need for religious and moral education is largely felt. Not that our ancestors did not pay to the subject as much attention as is now attempted to be paid to it, they went farther in that respect than we who live amidst the materialistic tendencies of the present age can conceive of. In fact, our ancestors lived, moved, and had their being in religion. Mr. Karkaria

of Bombay says that one of the reasons why history is conspicuous by its absence in the indigenous literature of India which is the richest in Theology is, that the Hindu cared so much for the other world and so little for this world. Says the Rev. T. E. Slater of Bangalore:—"The Hindus by instinct and tradition are the most religious people in the world. They are born religiously, they eat, bathe, shave, and write religiously, they die and are cremated or buried religiously, and for years afterward are devoutly remembered religiously. They will not take a house or open a shop or office, they will not go on a journey or engage in any enterprise without some religious observance."

But the open profession of Hinduism began to wane a little among the timorous portion of the population after the conquest of the land of the Hindus by foreigners. The Muhammadan, Portuguese, and Dutch conquerors of the East not only visited with heavy penalties the open profession of Hinduism, but also burnt down and reduced to ashes many of the Hindu sacred books. Christianity of the Churches and Muhammadanism, the most persecuting religions of the world, not only persecuted each other, as in Spain and other countries, but persecuted all the rest. Every device which the genius of man could conceive of, was resorted to for suppressing the study and practice of the Hindu religion. But such of the Hindus as had the fortitude of mind to defy the authorities practised their religion in their cloisters. The later Muhammadan rulers of India were not as great sinners in this respect as their predecessors and the Christian Portuguese and Dutch. Under Akbar, one of the greatest of the Moghul emperors, the people enjoyed as much freedom in the practice of the Hindu religion as they now enjoy.

The Hindu religion, which does not stake its existence on the historical character of any Avatar or prophet or on the doings or teachings of any great teacher, but is founded on the essential principles of right reason, which are true in all times and in all countries and in all states of society, maintained its ground against the proselytising legislation and persecution of the foreign conquerors, and now, under the rule of Great Britain—one of the chief virtues of which is non-interference with the religions of the subject races, Bishop Welldon's policy to the contrary notwithstanding—is destined to shine as resplendent as ever. While our ancestors were being persecuted for their opinions and beliefs in Asia, Europe fared no better. Catholics slaughtered the Protestants, and Protestants the Catholics, all for the sake, and in the name, of religion. Wars were then undertaken in the cause of religion as they are now undertaken for territorial aggrandizement. The Western nations have been, for several centuries past, the most warlike nations of the world. The materialism which reigns rampant in Western countries does not regard human life as sacred. The struggle for ascendancy between the old Apostolic faith and that established by Luther as the true form of Christianity continued for about two centuries. And at last, the contending factions finding by bitter experience that in matters of religion toleration was the best policy, made peace with each other. The people who had thus begun to tolerate each other's opinions in Europe, brought to bear on their rule in the East the lessons learned at home. Add to this that about this time the development of manu-

(continued on the 4th page)

四五

இ.	வேதப்பின்னை ...	"	"	5-00
K.	வல்விபுரம்	ட்டார்	"	2-00
வெ.	முருகேஸ்ரினை வியாபாரம்	"	"	2@-00
V.	காரணமுத்து	"	"	4-00
கா.	வல்விபுரம் ...	"	"	2-00
ஆ.	சிங்கீஸ்வர வழாத்திவரார்	"	"	2-00
சி.	வயிரமுத்து வியாபாரம் (தன்னுடை)	"	"	5-00
T.	காந்தப்பு ஜிளாக்	(பகுதிக்குத்தநார்)	"	40-00
வி.	மயில்வாசனம் கமம்	"	(தன்னுடை)	2-00
கா.	சுப்பிரமணியபம்	(புளோவி)	"	2-@00
ப.	காந்தாதார	(வல்லுவெட்டித்தநார்)	"	50-00
சி.	திருவெலு	(புளோவி)	"	2-00
வ.	கோதூர்ச்சர்	"	"	2-@00
A.	சேரமகாந்தாரப்பினை	"	"	50-00
S.	வாஷ்துபலி பங்கம்	"	"	4-00
க.	சங்கிரகோசாம் ..	"	(தன்னுடை)	4-00
வ.	காந்தப்ப வைத்திவர்	"	(புளோவி)	4-@00
வெ.	காந்தப்ப கமம்	(வராந்தப்பினை)	"	50-00
மா.	அப்பாப்பினை	"	(புளோவி)	2-@00
வெ.	துள்வாப்பின்னை	"	"	2-@00
க.	வமசிவாயம்பின்னை வியாபாரம்	"	"	2-@00
கி.	கதிசீஸ்...	"	"	2-@00
க.	சுப்பிரமணியபன்	"	காலிவெட்டி ...	4-00
ச.	சிங்கங்பு...	"	தன்னுடை ...	4-00
க.	கவியாவர்...	"	"	4-00
S.	குத்தாங்கற்கம்பி... ரெஞ்சாரிசு. அன்வாய்	"	குரு-00	

	— ೪೫೮ —
(ಉಟ್ಟತ್ತತಿಂದಿನ ಒಳಗೊಪ್ಪಮಿಟ್ಟ ಗ್ರಹಣಾಂಶ)	
ಸ್ವಾ. ಲ. ಕುಮಾರಕುಮಾರಿ... (ಪುರೋವಿ ಮಿಡ್ಲ್‌ಗ್ರೆ) ಅ	೧೦-೦೦
ಇ ಶಾರ್ಕತ್ತಿರ್ದೇಸ... (ಪುರೋವಿ ಮೆಂತ್ರು)	೧೦-೦೦
● ವೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಮ್... " "	೧೦-೦೦
ದಿಂಂಣತ್ತಾಪಿ ಕಂಕಣವಿಶ್ವಾಸ್... "	೧೦-೦೦
ಅರ್ಥಿನಿಶ್ಚಯ ತಮ್ಮಿಪರಿಂಜೀ (ಅಂತರವಾಲ್ಟ್‌ಗ್ರೆ) ಅ	೧೦-೦೦
ತಿ. ರಾಜಕೃಷ್ಣ... (" ಲಿತಾರ್ಜಿ) ಅ	೧೦-೦೦
M ಬೆರಾಪತ್ರಿಂಜೀ... (ಅಂತರವಾಲ್ಟ್‌ಗ್ರೆ) ಅ	೧೦-೦೦
ಎಂಕ್ಕ ಮುಗ್ಗಿರ್ದೇಸ... (ಪುರೋವಿ ಮೆಂತ್ರು)	೧೦-೦೦
S K. ಸರ್ಪಿಕಾರ್ಯಾವಿಫ್ "	೧೫-೦೦
ಸ ನಿಖಿಲಾರಾಪಾಂಜೀ... "	೧೦-೦೦
ರ. ರಾಜಕಿರೋಂಗಿಂಜೀ... "	೧೦-೦೦
ಪ. ಹಂಡಿಕುಂಪಿಂಜೀ... "	೧೫-೦೦
ತಿ. ಇಂಬಾಪಿಂಜೀ... (ಅಂತರವಾಲ್ಟ್ ಉಂಟಾರ್) ಅ	೧೦-೦೦

සුර්ය සිරිල

காலதிகை—பணிபதிகை, சுரமங்கும் பகவிப் பெறு
மோசம் விரோதமின்றது. இப்படிப்பட்ட அசௌக்கியங்
ஸூவில் ஏற்றுரைகள் மூன்றெடுப்போதுமிருந்ததில்லை

அபுதவியதுக் கட்டம்—இக்கட்டத்தின்படி தனிமாக்கரோய்களோரும் சிறுப்புமாராய்களோரும் உத்திரோத்தினின்று மின்சப்பாறவேண்டியதில்லையெனத் தோல்திபதிவார்கள் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

பூப்பதற்கு முழுதாகவிடப்படுகிறது. தபால் பேர்களுக்காக கடையில் இனிமாலிர் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை என்கேண் து குறைத்து விடாது. சுகார்குமியிடம் போதகையாலும் விட அனுப்பப்படும் தபால்கள் இனிமேற் சிறிதாவத்திற்கு கொறுமிகுமாக்கப்படும்.

வள்ளுவர்ப்பன்னைக்கேரள் தபாவலர்பிசு—வள்ளுவர்ப்பன்னையில்லூர் தபாவலர்பிசு அப்படிந்தவேண்டுமென்பது என்றாலிருக்கும்படிக்கிணறுதலைக் கேள்விப்பட்டு மிக் கங்கோவுமானாலும், இப்பொழுது தபாவலர்கள் ஏற்று அனுப்பப்படும் ஆபிஸில் கரசரி ஒவ்வொரு காலைம் அறுபது தபாவலர்கள் கட்டப்பட்டு அனுப்பப்படுகின்றன. இது முறையானதாக தயார்க்கப்பட்டால் பொதுப்பட்டால் கொலைங்கி கட்டக்கூடிய போதியவகும்பு தட்டுவாரும். அதற்கும் சன்னிதிக்கும் விவரங்களும் அதிகமாயுள்ள இவ்விடத்தில் ஓர் தபாவலர்பிசு ஏற்படுத்தப்படுகிறேன் அது சன்னிதிக்கு எவ்வளவோ வசதிக்கிடமாயுமிருக்கும்.

மரணம்—எமது இந்திலீஸ் பத்திரிகைப் பூர் எப் பதிப்பினிலையவர்களின் முதற்பெருஞ் பத்திரிகையில் பாலிவங் அருளாசலம் சென்றமோ என்று இயல்வகைப்பட்டவருகின்றன. இரண்டொருங்கள் கூடிய கண்டபின்கூர் சுதிதிலிருந்து வளியே இப்பரிசை எது மரணத்திற்குக் காரணம், தீழ்ப்படியும் காரணம் குணமும் விவேகமுறை நீர் நீர்க்கணப்புத்திரிகள், “ஏதந்தானியமும்நறப்படுமென்றால் முறை காதல்” என்று என்றேயியர்க்குச் சொல்லவேண்டியதென்று, ஆயிரத்திற்கும் காலங்களிற்புமிகு தாவை சிகிச்சைத் தயதுப்பத்திராதிப்புரும் அவரது மனைவியாரும் மற்றுமுள்ள கந்தத்தவர்களும் ஒருவாறு ஆற்றி தேர விவரிக்கூடிய அப்புரிவாராக.

ஸ்ரீ. அருணாசலம் சின்னபாரா—அரசினர் கோயப் பணம் பெற்று மத்தியப் பகுதி கேள்வு மாட்டியவத்தில் கூறியிருந்த விவரங்கள் தற்கால விவர அங்கேங்குள்ளிருப்பதை பொறுத்து இப்பொறுத்த விவரங்களை ஜனதொழில் அமைச்சர் தமது தகுப்பியில் விட்டிருக்கின்றனர். இவர் விவரங்களில் கூறிய வராட்சி மாட்டுத்தொலைத்திப்பாரா நியமனம் பெற்றுத்தாக வேதனம் பெறுவதேன் சின்னகிளம்.

—வாத்தென்பதாயிலக்கூரப்பட்டாளத்தைக் கேட்க எப்பின் டு பிளாட்ட் என்பவர் கொழும்பிலுள்ள ஒழியன்றல் ஹோற்றல் இரண்டாம் கட்டுவிருக்கின்வேலியுத் தெருக்காபுற்றாராயிதும் கீவுமேற்கும் தட்டிய தப்பிக்கொண்டார். இவர் சிற்திகாயிலெழுஷு தட்டுக்கும் வழக்குமின்வாய்ந்தார்.

மென், கலீன் கிங்(Mr. Aelian King)— வடக்கே ஸ்மாரகன் ஏசன்றாரும் பிச்செட்டுமாபிய இவர் தின்வருடத்திலிருப்பாலிலிடும்படி தீர்மானித்திருக்கின்றனரா அதைப்பற்றியிருப்பதைக்காலில் ஏற்குறைய மூப்பத்துக்கணக்காலைப் பலவிடங்களிலும்கூலைப்படிக்கின்றனர்.

பிரமதேச குருமாரும் மாவிவா புத்தாஸபமும்— பிரமதேசத்திலிருக்குத் தாற்றுக்கணக்கை புத்தாஸம் கிருஷ்ணகைக்குப் புறப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களே ஸ்வரூப் கூரைப்பலில்லாவதைப்பட்டாஸமாக கட்டம்கூட்டாக வருகின்றனர் இரண்டுயாக்களின்மூன்திருப்பவில் ஒர்க்காணலையாக ஏற்கிறான் இரண்டு எங்கிரதானானியில் தங்கி எண்டிக்குக்கொண்டிருக்கின்றனர். இன்ஜல் பவர் வருவார்களாம். இக்குரும் பிரமதேசத்திலிருக்குத் தாக்கைங்கள் கிழைக்கைப்பெற்ற நாற் விளையுப்பாக்க போட்டுவரைந்து கொண்டுவர்க்கின்றனர். இப்பெட்டி மாவிவா புத்தாஸயத்திலிருந்து புத்ததாக தங்களைப்பதற்கு உட்போகிக்கப்படும். இப்பெட்டிட்டிரு இத்தகுமிகித்திர்க்கைப்பாரா கொடுக்கவேண்டுமென்று அகிளின் கேட்டுகிறிக்கின்றாக்கமாக்க தாது இன்றை மிகக்கப்பலில்கொகுமார் திராசமாலிக்கத் தெள்ள சம்பவமில்லை என்றுக்கு மஜுப்பன்னியிருக்கின்றனர். முடிவுக்காலை பெட்டி மிக ஆட்சிப்பாகத்தோடன் கொழும்பிலிருக்கும் போகுவேண்டும்.

பாலகிருஷ்ணராமீஸ்—சூழலில் ஜயேஸ்ட் ரூபந்தென்றுமிருங்கேப்பிய தாங்கமக்ஞர் கொலைதெய்து தூக்கப்பட்ட தாங்கமக்ஞரைப்பிரகுடைய சுரோதாரமும் அக்ரேகேவியில் சும்பத்தப்பட்டதற்குமாயிரும் கண்டிவான் என்பவளை இப்பொழுது போரிசர் பிதித்திருக்கின்றனர். இவ்வள அங்காயிலிருக்கும் தனது மற்றும் சுரோதாரமுக்கு வாசிதெவனைப்பவளுடை ஒழிந்து நேரடி அனோவிட்டின்னிற் பொலீசர்களுட்படாய்வாக்கத்தைந்து நிற்கின் காலாங்கோட்டிதழினங்களைக் கணக்களையுடைத்த அங்கு வெளுஷ்டத்தோடும் காலங்கழித்துவத்தான். வகுதேவனுளவுள் வளவுடைத்தால்லாப எட்டங்களையுடைவிடக் குடிபாராவானுப் பிற்விடத்தைவிட்டு வம்பாய்வுக்குக்கொள்ள அங்கு அவன் பெல்லாத் பிழப்பான், இவ்வுருவமான வேபொல்லான் பாலகிருஷ்ணராம் இருக்கும்பட்டங்கள் ஏதுத்துவொண்டார்கள். பாலகிருஷ்ணராம் மலைகளுக்கு வந்துமொத்த கருவள் திரு அங்குள்ள கட்டுமானங்களுட் சிஸர் சௌந்தர அவளைபெதிர்க்க அவதுமெனிட்துதின்ற விவரங்களைப்படித்திட்டனன். உப்பு குவான்டு கவுன்டு காலங்களைப்பட்டு அவன் ஒர் குவான்டு கொள்கிபோய்க்கலத்தையிட அவன் தாங்களைத்திருக்கும் பொருள் என்களவற்றையும் என்கின்ற காலாற் கொடுப்பதே புதியவன் விளைந்த தன்னுடையிருத்த கூட ரூபாய் பெறுமியான பொன்னை அதைகளிட்டுக்கொடுத்து நன் சீலை மூலமாகவைப்படுத்த வேண்டும். இப்படியிருக்கும்காலத்திட்ட பொலீசர் கும் அங்குகேண்டு அவளைப்பிடிக்க எத்தனங்க்கொடும்பார். இத்தாங்காந்தாராம் அங்கு கிடைத்த வேறுபல எட்டங்களாகும் அல்லிடத்தைவிட்டு கொலைதெய்திற்குப் போகப் புதிப்பட்டார். வழியில் இவ்வுருக்குக் குலைபாகவைக் காலுகூடைய விளைக்காதாகக் குற்ற பொலீசர்களைப்பட்டார். இவ்வுருக்கும் இவ்வாறு வேறுகாலங்களிலிருந்துகொண்டு வருகிறார்.

குடி திட

கிருங்கேதிச்சரம்

காவுரமயிகள், திருக்கேத்சா ஆவயாதை கிலம
கட்டத் தலூகாவையிற்றன. இங்கே தீர்த்தவெடு
ம் மூர்த்திவிடேடம் தலைவெடேடமாபிப மூன்றாண்டு
ஆஸாம் கிளமகட்டதாலும் இம்முறை விடேஷங்களு
ம் ஒருங்காலும் பழக்கமொடா. இதுவரையும் இவ்வாச
ம் மூந்தோமலிருந்தாலும் சிவாசாநித்திபத்தாங்குச் சு
றைவில்லை. சிவாலயம் கிளமரபழியுமானால் அங்குள்ள
மூர்த்தி பழிநுமாயிருப்பாரென்றும், அங்கைச் சு
பாலமானும் குரிமன்றுத்தில் வியாபிக்கிறப்பு
ஏன்றும் சிவாமங்கள் கூறுகின்றன. பின்பு ஆவய
நிம்மணன் கெப்பது மூந்திவைத் தூபிக்கிறப் பூநாரு
தவிபவை தவறாமல் கெப்பும் குருத்துயைர், சிவ
பெருமான் முதிலைப் புத்துமுத்திலையும் கிளாதிகள்
ம் கிருமித்து, எந்த பல்பிரீசங்களையும் கீழ்த்து, குரிம
மண்டலத்தினில்லை நம் குரிபாகத் தென்னாடுவிலை
கீழிணிபுத்துப்பள்ளு கேப்பது, கும்பத்திலும் அக்கிணிவை
நும் பூசித்து, பல்ஸ்தபாபன்திந்துக் கொண்ட விதிப்
படி தருவுவத்தில் பிரதிட்டைசெப்பது பூசித்த வை
வேண்டும். அதன்பின், சுவாரமாக்களிந்தசொல்லிவ
பிரகாரம் சிற்பனுலைமைக்கப்பட்ட ஆஸந்திலை பிரதிட்டை
விதிப்படி, தருவுவத்தில் கழுத்தருளியிருக்கும்
மூர்த்தியை, ஸ்தாபித்துக்கும்படி. ஆமங்கள் கூறுகின்ற
ன. இது ஜின்னேஷ்டாரமென்று கொண்டப்படும்.

ତିକ୍ ତିରୁକ୍କେତେକ୍ଷଣା ଲାଭପତନରେ
ଅଟପୋରାଯିବ ପୁଣ୍ୟକାରୀ ତିରେକଣ୍ଠାଙ୍କ ମେଳକଶାସନିଯାପ
ଦ୍ୱାରାପାରାଯାଗୁଣାବୁରୁଷଙ୍କରେ ଅତିଳି ତିବନିକାନ୍ତପେରୁରୁଷ
ଜୀବ ଏହୁତରୁଣ୍ଟକେବୁନ୍ତ ପୂର୍ବାଧାରତାପରାଵାଜଙ୍କ ତୁମ୍ଭ
କାରଣ ଦେବତାବକ୍ତତା, ଆଖ୍ୟାୟମ ଦେବତାରେଇବୁପିନ୍ଦି ତୁମ୍ଭ
ପରାବାପତିଲେ ପରାତ୍ମାଦେବତାରେ ତୁମମାତ୍ର
ମୁଣ୍ଡଳୀରୁକ୍ତ ବିଲିମନ ପିନ୍ଦମାତ୍ରା କାଳତିଥିଲା କଲା
ଶୁଣ୍ଟକୁ ରାତ୍ରିଭାବୁନ୍ତ ଅତିରୁମ୍ଭ ପୂର୍ବାଧାରିକାଙ୍କ ତବଲାକି ଦେବ
ପରାବାପତିଲେଇମନ ଯାହା ଲିଙ୍ଗକାନ୍ତପାଦଟିକୁରୁକ୍ତିଙ୍କର୍ତ୍ତା

வினாக்கள் } இங்ஙனம்,
ந. குமாரசுயாமித்துங்கள்
மாஷ்டமி } கொழும்பு

factures and commerce induced the Western nations to court the good will and friendship of the non-Christian nations of the East for the sake of advancing their material prosperity. There was also the fact that the Portuguese and Dutch had miserably failed as rulers in the East owing to their interference with Buddhism and Hinduism. And there were also a handful of Europeans—like the Pilgrim Fathers of America—who strove hard to practise the doctrines inculcated by Christ who never commanded his followers to preach his religion at the point of the bayonet.

This in short is the history of religious toleration which is too often paraded as the highest product of Christian thought. No doubt, the practice of the precepts laid down by Christ will make one tolerant and charitable. But who are those that practise them?

However that may be, Great Britain has given the fullest religious toleration to the subject races, though a State-Church is maintained in India at the expense of the Hindus and Muhammadans. No doubt that individual officials are, here and there, found who overstep the bounds of neutrality, but the political constitutions of the countries ruled by England are based on the principles of toleration. The Hindu religion, the richest legacy that has been bequeathed to us by our ancestors, which for nine hundred years various Governments attempted to put down and suppress, and which has successfully withstood the ravages of time and resisted all inroads made on it from within and from without, is being now studied by many a thinking man throughout the world. A religion founded on the eternal principles of reason and justice cannot but command itself to every right-thinking man whatever race or creed he may belong to. Without believing in the truth of Christianity as expounded by Christian theologians, some of the sayings and teachings of Christ may not only be appreciated, but adopted by all religionists as guides to their conduct. In the same way the truths of Hinduism have now come to be understood and acted upon by many a non-Hindu. The Hindu religion is founded on the highest principles of justice—the law of Karma. The followers of every religion in which this doctrine is partially shadowed forth (in the fullest degree it is to be found only in Hinduism) will, if they are true to their convictions, admit the universal character of Hinduism—its applicability not only to all times and conditions, but to all nations. The Theosophical Society has been the chief means of diffusing a knowledge of the truths and beauties of Hinduism in the Western world, where some study it with the view of finding out its alleged errors and thereby exposing the so-called follies of the Theosophical Society, and others with the noble object of discovering whatever truths lie embedded and embodied in the Hindu Shastras.

The Parliament of Religions, which, as Swami Vivekananda put it, was intended to show up to the world the "heathenism" of Non-Christian systems of religion has, thanks to the labours of the eminent Hindu savants that took part in it, resulted in giving to Hinduism in Western countries a status which it had never before possessed. The pith of the philosophy of the East and of the eternally true principles of the Vedanta, has been placed before Western audiences by Hindus learned in the English language. The result has been, not that thousands of Western men and women have been converted to Hinduism as some of our Christian contemporaries put it for the pleasure of denying it and heaping ridicule on the heads of Swami Vivekananda and other noble workers, but that the Western people though remaining Christian really or apparently, have begun to appreciate the truths and beauties of Hinduism. The truths which a study of Philosophic Hinduism has revealed, have begun to permeate Western thought. To be short, in Western eyes, Hinduism is not the "paganism" which it was twenty years ago. Even Dr. Barrows in the course of the lectures delivered in India in 1897, had to confess that in the scale of religions, Hinduism came next after Christianity. Very wrong ideas were prevalent in Europe and America about Hinduism—Christian Missionaries, into whose hands some Western officials also played, had made it a sort of fetishism, monkey-worship, snake-worship, devil-worship, idol-worship, &c., &c. All these impressions have been now removed, and Hinduism has now attained to a proud position in the West.

First, the German scholars who studied the Sanskrit literature throughout the current century, secondly, the general body of savants la-

bouring in the vast field of Oriental Research, thirdly, the Theosophical Society founded during the last quarter of the century, fourthly the Chicago Parliament of Religions, and fifthly, the Hindu preachers travelling and teaching in foreign lands, have each and all contributed their due share to the work of raising the ancient faith of India in the estimation of the Western people. There have been some notable conversions to Hinduism, but they are a drop in the sea when compared with the lasting effects the study and teaching of Hinduism has produced on the minds of the Western people, who now understand the principles of that religion better than before. It is an index of the innate and inborn truth of Hinduism that the more a Non-Hindu understands its principles, the greater respect he has for it. This is all the more evident from the fact that the bitterest enemies of Hinduism are those who are least acquainted with the Hindu Shastras. The native Christians who have a knowledge of the Hindu religion always speak of it with respect. The most virulent attacks on Hinduism always emanate from ignorant fanatics or those unlearned in the Hindu Scriptures. Those who pen the most violent diatribes against Hinduism and those who most traduce it are the least intelligent and educated of the Christian Missionaries. Fancy the idea of a Hindu attempting to criticize the doctrines of Christianity without knowing the Bible! The comparative study of religions, which is of very recent growth, is a necessary qualification for a critic. Dr. Fairburn who now lectures in India is labouring under the disadvantage of not knowing what the Hindu religion is except perhaps by means of information gathered at second hand. Macaulay and other well-meaning writers have been misled into giving wrong accounts of Hinduism by taking interested Christian Missionaries at their word. The Rev. W. Miller D.D. of Madras, the greatest of the Christian Missionaries of Southern India, says:—"Hinduism is not the idolatry and unrooted polytheism of savages. The idolatry which has spread over it till it seems to the superficial observer to be itself is merely a corruption and excrecence. Within, there are aspirations as lofty and philosophies as subtle as formed the environment of the early church at Ephesus and Alexandria." Well, it is Dr. Miller's "superficial observers" who are the most unmitigated enemies of Hinduism.

On the position of Hinduism now, Mr. Vamadeo Sastri contributes to the *Fortnightly Review* a paper on "The Theological Situation in India". The Sastri says that a revival of Hinduism is taking place and that thoughtful minds in India are once more plunging into metaphysical speculation. Surely the religious zeal and fervour of the Hindus have neither been impaired nor affected by the materialism introduced by [redacted] Western rulers of the Hinduland.

LOCAL AND GENERAL.

A Post-Office for Vannarponnai—We understand that the question of establishing a Post-Office at Vannarponnai is engaging the attention of the authorities. Vannarponnai and the adjoining villages are the centre of paddy trade and tobacco trade, and it is highly desirable that there should be a separate office for Vannarponnai. There is a Post-Office in the East of the Town—at the Jaffna Kachcheri—where the amount of work done cannot be as large as will be done at Vannarponnai if an office is established there.

The Jaffna Railway—The Ceylon Association in London is opposing the extension of the Railway to the North. The Association is composed of retired planters and ex-officials of Ceylon. A deputation was to wait on the Secretary of State last month, and was to be introduced to Mr. Chamberlain by Lord Stanmore, better known as Sir Arthur Gordon, a late Governor of Ceylon.

Obituary—We extremely regret to record the death, on Friday, the 30th December 1898, of the eldest son of Mr. A. Sapapathy, Merchant, and the Editor of the "Hindu Organ." Mr. Sapapathy was on a visit to India between October and the middle of December last both to cast his accounts with his Indian partners in the tobacco trade and to generally make arrangements with the brokers and commission Agents of Travancore for a profitable sale of the Jaffna tobacco consigned to India, the prices of which have been declining for the last two years. He was highly successful in his mission and returned only a few days before the death of his son who was quite well when he arrived here. The boy got an attack of fever on the 28th ultimo, and convulsions

supervened on the 30th with fatal result. The deceased was a very promising boy and highly intelligent. He was only nine years and five months old and was too intelligent for his age. As the old saying goes those whom men love Gods hate. The ways of Providence are inscrutable, but Its power is always exerted for the good of man. In this hope we hope that Mr. Sapapathy will assuage his grief and be himself soon.

Our Marriage Customs—An enlightened correspondent writes to the Madras "Hindu" as follows:

"We are not so much wedded to the pats either that we should object to abolishing the paternal match-makers that we are ruled by now, if more satisfactory substitutes could be found. But where are these substitutes? Marriage by choice is of recent growth even in Western lands. And it is not so universal there as it is sometimes supposed. And where it has been the rule it has not proved an unmixed blessing, to judge by divorce statistics. If so, how is it better than marriage through paternal intervention such as it is amongst us? For one marriage that turns out unhappy how many do not prove happy? Such considerations as weigh with Hindu parents, ordinarily, in their choice of brides or bridegrooms seem to us to be a safer guide to trust to than the unsophisticated, uncured fancies of youth." The marriages in the Royal Families of Europe are arranged by their elders as amongst us.

A Minute by the Governor—His Excellency the Governor has been pleased to generally exempt Chief Headmen and Shroffs from the operation of the 17th clause of the Pension Minutes of 11th December, 1892 and 28th August, 1897, providing for the compulsory retirement of public officers on attaining the age of 65 years, and has directed that "Chief Headmen and Shroffs may at the Governor's discretion be exempted from the operation of this rule." We are glad to find that the terms of service of such good and true men as Iragunatha Mudaliar, Tambapillai Mudaliyar, and Ampalavane Mudaliyar will be extended by virtue of the new Minute.

The Future Government of the Soudan—Lord Cromer has laid the foundation of the Gordon Memorial College at Kartoum. Previous to the ceremony, Lord Cromer received the Sheikhs and notables of the district and said they would be governed in future by the Queen of England and the Khedive, but no attempt would be made to govern from Cairo or London, and the Sirdar Lord Kitchener would be the sole representative of the British and Egyptian Governments. The Muhammadan religion and their customs would be strictly respected. The Sheikhs were greatly pleased at this promise. Lord Cromer further promised freedom from illegal exactions and judicial abuses.

Bishop Welldon's Proselytising zeal to be nipped in the bud—The *Englishman* of Calcutta has no sympathy with Dr. Welldon who declared that the duty of England was to make Hindus Christians. Our Contemporary understands that the feeling in the bazaars in Calcutta is very strong and almost universally excited, and thinks it to be "the duty of the Government to disclaim in some authoritative manner the slightest intention of giving Dr. Welldon a free hand in the sense which has given rise to this alarm."

Mr. Bennet, the war correspondent, publishes an article in the *Contemporary Review* alleging the indiscriminate slaughter of unarmed and helpless Dervishes at Omdurman, which was followed by three days' pillage of the City.

Mr. J. D. Rockefeller, the American millionaire, reputed to be the wealthiest man in the world, is worth nearly eighty millions sterling, with a yearly income of four millions. One paper points out that Mr. Rockefeller's daily income is more than the President of the United States receives yearly.

Fevers—The question is constantly being asked what is the cause of so much fever? The answer is expressed in three words—"bad well water." The reason why the wells are in a worse condition than in other years lies in the fact that when the rainy season began it was ushered in by a sudden downfall of rain. The impurities of the air and the refuse matter lying about instead of soaking into the ground was carried quickly by streams into the wells and tanks. The germs of malarial fever and typhoid fever are thus being taken into the system continually through impure water. Economy or what passes for economy, prevents the public from emptying the wells. It will cost a few cents more to clean the wells while they are full of water but this is worth while in days of idleness, or suffering may be averted. The Govt. has recommended people to boil the water, a very excellent but fearfully

(continued in the supplement)